

Felelős szerkesztő:

HALÁSZ IMRE.

Szerkesztőségi iroda:

Franklin-Társulat épületében (egyetem-utca 4.)

Kéziratok vissza nem küldetnek.

A lap szellemi részét illető közlemények a szerkesztőséghez intézendők.

Széküldés körül panaszok a szerkesztőségnek küldendők b.

KÖZÉRDEK

előfizetési ára:

Egy óra 1 ft 80 kr.
Negyedévre 5 „
Félévre 10 „
Egy évre 20 „

Gyűjtőknek minden tíz példányra egy tiszteletpéldány jár.

Budapest, február 26.

A tegnapi értekezlet eredménytelen... A lehajlás az előzetesítéssel... A kabinet megalkotása ezzel a fűsionál megteremtésével... A fűsionál megteremtése ezzel a fűsionál megteremtésével...

Kétségteljes jelentésként a differenciál... A felfogás a Deák-pártban az... A felfogás a Deák-pártban az... A felfogás a Deák-pártban az...

Kell tehát egy közvetítő mód... A felfogás a Deák-pártban az... A felfogás a Deák-pártban az... A felfogás a Deák-pártban az...

Időközben természetesen kísérlet... A felfogás a Deák-pártban az... A felfogás a Deák-pártban az... A felfogás a Deák-pártban az...

A válságokról. Mire a sorok megjelennek: talán már nem lesz válság sem, s könyves Kálmán király böles törvénye szerint az oly bosszúakokról, a melyek nincsenek, nem helyes beszélni. Csak hogy ez a bosszúak, úgy látszik, nem fog végre menni sem demulni tőlünk; liderec nyomását még sokáig fogjuk élvezni, talán egész addig, a mikor egy új válság lép helyébe. Mert hát a válság kronikus betegség lesz idestova; vissza-vissza tér újra hozánk; nem egyhámar végeztetünk vele. Ugy vagyunk a válsággal, mint az a tudós statisztikus, a ki felfedezvén a statisztika tudományának 153-dik definícióját, teljes öntudattal kiáltott a jövőbe: Vivat sequens! (Éljen a következő).

Hy példák után a válságok definícióját nem lehet jogosan várni tőlem. Elég, ha Dickens szellemes felfogását ismétlem a válság lényegéről, a mely szerint Lord Noodle goes out; Lord Poodle comes in.

Csakugyan nem is több enninnél. Lord Noodle megunta a kormányt, mert megunták vele; Lord Poodle kap az alkalmon, s elkezdte a meguntát és meguntatást. Mióta az angol államférfi feltalálta azt a nagy igazgató, hogy az elvek helyett voltaképp csak az emberek változnak, s a whig urak a kormányon nem nagyon sokat különböznek a toryktól; bizonyos rossz hiszeméssel tekint a skeptikus világ a krízisre, kevésbé fájón zeng-dezi Lord Noodle borzastó bukását és kevésbé zeng-dezi győzedelmi éneket Lord Poodle kétségbevonatlan hazafas feloldozásának, ja melylyel beül a miniszteri székre.

Régen persze másként volt a dolog. A török nagyvezírek, agák, basák és minden rendű államférfiak az elbocsátó utólevél mellett megkapták a selyemszínort is, a mely kiszolgált őket az árnyékvilágból; sőt mikor Talliert egy pár nappal május 31-ke előtt megkérdezték a konventből barátai, hogy mit fog csinálni azon nehé-

haladó adófelelmes a választások után a időkbe megalasztatik. Ez alapon remélik egy kabinet létesíthetőségét. Lesz-e többsége, — a felett ma vitáni talán korai is volna. Tekintve a közeli választásokat, melyek az adófelelmes névze nem valami barátságos perspektívával kecsegtetnek, — valószínű. Ez irányban folytatja Wenckheim báró a tárgyalásokat úgy látszik Tiszával és Széll Kálmánal már megállapodásra jutott.

A kabinet megalakítása s ezzel a fűsionál megteremtésével — valószínű. Hogy e kombinációban Sennyeey részt vesz-e? — kérdés. Tény, hogy kísérletek történek meggyőzésére; s hogy összehajlásra a fűsionál fentebb körvonalozott alapját a Sennyeey beszédében kifejtett nézetekkel — kabinetlétesítésének elvi differenciák nem állhatják útját. De lehet, hogy ez a személyi ambíció hajótörést szenved. — Mint mondtuk, a fűsionál szükségességének érzete, a tudat, hogy visszalépés már majdnem lehetetlen (mert a Deák-pártot sikerült teljesen decomponálni a sok vezérnek, kibékén az ambíció nagyobb volt a vezetői tehetségénél) s az okok, melyek egy nagyobb mérvű adófelelmes most „időszakra” tesznek: mind oly tényezők, melyek a Wenckheim-Tisza kabinet megalakítására befolyanak, és esetleg megteremtik számára a többséget is.

Helyese-e a felfogás, melyet fentebb vázoltunk? az iránt ítéletet most mondani nem akarunk. Elismerjük, hogy a helyzet kényszerítése nagy mérvű pressiót fejt ki. Utóvégre megállapodásra kell jutnunk. Régi fogja a kormánykrisis, mely a pártok helyzetét is lényegesen megváltoztatta, — mely kihozta ezeket eredeti álláspontjukból. Az ország érdeke követeli, hogy a bizonytalanságoknak vége vessünk; — hogy így, vagy úgy kormány alakuljon, — s ismét kezdetét vegye a parlamentarizmus munkája.

De a kabinetalakulásnak még vannak nehézségei. A személyi kérdések végleg még nincsenek megoldva. S a legközelebbi munka-programm is némi nehézséget képez, — mert ha semmi más fontosabb kérdésre nézve nem, de ez iránt legalább (vezetve az adó-javaslatokra, s a budget mikénti részletes tárgyalására nézve) a leendő kabinet tagjai közt megállapodásnak kell létesülnie. — S ebben ismét nehézséget képez tudvaleg Tisza Kálmán azon álláspontja, hogy a budgetet a részletes tárgyalás alapjául nem fogadta el, mert „nem felel meg az ország mai helyzetét által indított követelményeknek.” Azonban mint mondtuk valószínű, hogy minden nehézségnek leküzdhető lesznek.

Nem akarunk a helyzet mostani — épen vázolt stadiuma fölött — elhamarkodva ítéletet mondani. Elismer-

jük a pressiónak nagyságát, mely a helyzet tarthatlanságában van és a megoldást egy vagy más irányban elodázhatalanná teszi. De másrészt már most kénytelenek vagyunk kifejezést adni azon meggyőződésünknek, hogy az oly politika, mely hajlandó várni a radikális kurával addig, míg — minden készpénzkiadás elöly, mely folyton üresedő pénztárrakkal akar eléje nézni a bankkrisis megoldásának, a kereskedelmi vászszerszódés revidiójának, — mely némi szerényen egy nagyobb szabású reformnak, mielőtt pénze lenne azon időre, mely alatt ezen reformműködés be lenne fejeztetve, előtűnik oly bátornak, oly merésznek látszik, hogy bizalomgerjesztőnek nem merjük nevezni.

A válság.

A mai események lefolyását ma esti hat óráig egyik tudósítónk következőleg foglalja össze:

„Báró Wenckheim a lakásán tegnap este tartott konferencia eredményéről a naggel referált ö fűsionálnak. E konferencia eredményét ismerik olvasónk. Báró Wenckheim Béla elvált a következtetést vonta le, hogy a pénzügyi elvek merev formulázását alá kell rendelni a fűsionál politikai érdekének, mert ha az első lépéssel létesíthető a fűsionál, valószínű, sőt remélhető, hogy a fűsionál után a második lépés a pénzügyi kérdésekben is mindkét párt által elfogadható kompromisszumra fog vezetni. Minthalljuk ö fűsionál megengedte báró Wenckheim Bélának, hogy a kabinetalakításra vonatkozó többi lépéseket ezen fölfogás alapján tegye meg. Báró Wenckheim ö fűsionál Bittó miniszterelnököt ment, hová nemokára Ghycey Kálmán és Szende Béla is megérkeztek. Fél óráig tartott táncoskés után báró Wenckheim Béla Tisza Kálmán kereste föl, hogy az új kabinet személyi kérdéseiben állapodjanak meg. Bittó miniszterelnök pedig még délután föl creste Deák Ferenczet, értesítvén ö a lefolyt eseményekről. A válság megoldásának súlypontja tehát az új kabinet személyi kérdéseiben rejlik.

Az új pénzügyminiszter megtalálásán kívül igen fontos kérdés még az is, mily alakban lesz megnyerhető báró Sennyeey az új kabinet számára? E kérdés a mai nap folyamában még nem döntött el, s az eldöntést legkorábban holnapra várhatjuk.

Báró Wenckheim Béla mint halljuk másodszor is fogadtatott ö fűsionál, s a mai nap folyamában báró Sennyeey Pált is meglátogatta s vele huzamos ideig értekezett.

Az új kabinet alakítására vonatkozólag az esti órákban jó forrásból veszszük a következő értesítést.

„Széll Kálmán azon kérdésekre, melyek hozzá a pénzügyi tárca elvállalása tárgyában intézettek, egyelőre kitérő választ adott ugyan; mindazáltal belépése az új kabinetbe politikai körökben bizonyosnak tartatik. Avatott egyének egybehajlására a fűsionál az új miniszteriumnak három tagja bizonyos eddig: Wenckheim, Tisza és Széll Kálmán. Az ö fűsionál omlada melletti miniszterium állítólag már sem fog történni, minthogy ez állomás végleges megszüntetése van tervben.

Albrecht főherceg febr. 25-én meglátogatta Andrássy grófot és majdnem egy órán át időzött nála.

Szapáry Géza gróf, fumei kormányzó, mint biztos forrásból halljuk, állásáról lemondott.

A „Pesti Napló” és a finansziók. Miután hideg idők járnak a „Pesti Napló”-nak kétdve kerekedik reá menni a finansziók sikamlós pályájára. Széll Kálmán ugyan min’ en szabad idejét arra fordítja, hogy oktatást adjon a „Pesti Napló” szerkesztőségnek az államfinansziókból, — csak hogy ügyítsük nehezen fog rajta. — Hanem a tájékozottságot, azt hiszi a Napló hogy pótolhatja egy kis kötetekkel a malitvia.

Mi a keleti vasutról szólván megjegyeztük egész általánosságban, hogy egy „közeli 100 mérföldnyire terjedő” vasutalázat. Nos a „P. N.” kúti, hogy nem „közeli 100”, hanem 80 mérföld. Am jó, hiszen, ha tetszik mi meg folytatjuk a köteteked; mert az a keleti vasut, ha nem is „közeli” 100 mérföld, de nem is 80; hanem netto 79,722 mérföld a mi ki van építve; és 80,842 azzal együtt a mi még nincs kiépítve.

Hanem, hogy számolni és olvasni nem tud a „P. N.” daczára annak, hogy iskolába jár — mégis sok. Reánk fogja, hogy azt mondtuk, hogy a keleti vasut kérdéses prioritási „65 ös árnyalóm” mellett 90% ot hoznak. A ki olvasni tud, az láthatja ezikkümből, hogy ezt nem mondtuk. De meg számolni sem tud a „P. N.” midőn azt állítja, hogy a keleti vasut prioritásain alapuló hitelmuveletet 79,9% kal kell fizetnünk. Azt minden iskolás gyermek kiszámolja, hogy ha egy 15 milliónyi kölcsönt veszünk fel 5% kamatozás és 90 évi törlesztés mellett — fizetnünk kell egy 759,406 frt 71 kényi annuitást; s ha ezen annuitást fizetnünk kell egy oly kölcsönért, melyből tulajdonképen (61%) kal kell kapunk: akkor az ily kölcsön nekünk tényleg 8,2995 % ba kerül. S ha még chezz számítjuk a kibocsátási költségeket, melyeket rendszerint szintén az állam fizet — a 9 % tól nem sokkal maradtunk el.

Igen, de azt mondja a „P. N.”, hogy „a törlesztésből folyó nyereség mátló 80 év leforgásáig egyáltalában számba sem vehető.” Igaz, hogy 90 év alatti törlesztés nem egyenlő a 30 év alatti törlesztés terheivel. De hogy „egyáltalán számba vehető” ne volnát azt keressen tagadjuk, s habár később áll be a fövezetett mérvben a törlesztés, de a hitelmuvelet magasságának megállapításánál tekintetbe kell venni.

Egyébiránt mit mondtunk mi incriminált ezikkümben? Azt, hogy ezelőtt csak pár évvel kölcsönök aláíratat 76%-kon, most pedig 61%-kon; akkor az állam

egyszerű hitele elégséges volt, most e mellett még realis hypotheka is követeltetik. A 30 és 90 év közti törlesztési differencia nem indokolhatja ezen 15 %-nyi eszökkenést. Oka hitelünk hanyatlása. Ezt hangsúlyoznunk, ennek veszélyeire figyelmeztetni az országot igen is van okunk; ez nem „tetszik” nekünk, de kötelességünk; másrészt azonban elhiszszük, hogy a P. Naplónak lehetnek most elég nyomos okai arra, hogy kezdje pénzügyi állapotainkat rózsásabb színben rajzolgatni, ö ki meglehetősen sötét színekkel festett csak nem régebben is, a mikor még más szelek lengedeztek. Naia, ki a Ghycey-féle adójavaslatokat és a Ghycey által ajánlott adófelelmes mérvét egész érdekllyel védte csak nemrég is, szükséges egy Flanken Bewegung, ha esetleg oly kormány alakul, mely az adófelelmesnek ezen mérvét nem fogadja el. Ezért kellene a rózsásabb színek. Hanem ezékről a szűfalalom szerinti esavagságokról és kötelességekről, valamint általában arról a politikai morált arculcsapó, kendőzködő részvénytársulati politikáról, melyet a Pesti Napló már több év óta is — lesz még alkalmunk annak idején beszélni.

A tegnap Wenckheim bárónál tartott értekezleten Csengery az „U. Lloyd” értesítése szerint megemlékez, hogy Hansemann ur, a berlini diskontórárság elnöke egy, Weninger Vincez urhoz intézett levelelben a Ghycey-féle javaslatok keresztülvitelének szükségességét hangsúlyozta, s ez a társaság a kormány, vagyis Csengery s Széll és elvtársaik magatartásának.

Nem hisszük ugyan, hogy akár a kormány, akár az utóbb említett képviselőknek sikerüljön a keleti vasut, hogy Hansemann urtól nyerjenek irányt; mindazon nem osztjuk a „Hon” indignációját Hansemann ur levele fölött és semmi különös nem látunk abban, ha a magyar pénzügyekben oly nagyon érdekelte finanszió csoport egyik kiváló képviselője az itteni befolyásos körököt tájékoztatni igyekszik a külföldi pénzügyi felfogásáról.

A bécsi „Pressének” egyik pesti levelezője azt írja, hogy itteni irányú körökben komoly megfontolást tárgyát képezi a birodalom két félhez tartozó vasutaknak, mint p. az államvasutnak, a déli vasutnak stb. forgalmi eszközök, bevételek és kiadások tekintetében különválasztása. Ezen terv tudomásunk szerint az osztrák államvasutra vonatkozólag régebben fölmerült ugyan, de ma már nincs napirenden; a déli vasutra nézve a különválasztási terv létezik ugyan, de egészen más alakban, mint a melyre a „Pr.” levelezője céloz.

A német-szerb conflictus a bécsi udvar barátságos közbenjárása folytán megszűnővén, Rosen német főconsul a „U. Lloyd” értesítése szerint már 27-én visszatért Belgrádba s a legveszegebb fogadtatásra számíthat.

Az osztrák nemzeti bank mai igazgatótanácsa ülésén a disconto lezártasára indítványoztatott, ezen indítvány azonban valamennyi szavazattal egy ellenében elvetett.

Bécs, febr. 25. (Eredeti levél.) A mit előle lehetett látni, megtörtént. Nikita Molotogor fejedelem a skutarii és catarri consulo utján nyilatkozatot intézett a

Kiadó-tulajdonos:

HALÁSZ IMRE.

Kiadó-hivatal:

Franklin-Társulat épületében (egyetem-utca 4.)

ELŐFIZETÉSI FELTÉTELEK:

(Egy évre . . . 20 ft) Nagydíj . . . 5 — helyben és vidékre (Félévre . . . 10 „) Egy óra . . . 1.50

Egy szám ára 6 krajczár ó. 6. Hirdetések a kiadóhivatal által árjegyzék szerint számítottak.

A vasuti visszkereseti hivatalok központosítása.

(Két czikk.)

Budapest, febr. 26.

Tegnap czikkünkben előadtuk nézetünket a magyar vasutak kölcsönös biztositó egyletéről vonatkozólag, — röviden megemlítve a visszkereseti hivatalok központosításának eszméjét is, mely amazzal szerves összefüggésben áll. Mielőtt a visszkereseti hivatalok központosításának tüzös eredményei felett nézetünk tüzetesebben előadnók, meg kell említenünk: hogy a visszkereseti hivatalok központosításának eszméjét ez előtt három évvel a cs. kir. osztrák államvasut penditenté meg először; az eszmeazonban akkor elvetett, részint mert nevezett vasut igazgatósága, a közvetlen felügyelete alatt álló magyar-osztrák központi lezártasolási hivatal szervezésének mintája lebegvén szemel előtt, az összes magyar-osztrák vaspályák visszkereseti hivatalainak Bécsben leendő központosítását hozta javaslatba; részint mert ezen javaslat tárgyalására vélemény adás céljából kiküldött biztositás tagjai a magyar-osztrák vaspályák visszkereseti hivatalainak főnökei valának, kiknél természetesen már csak saját hivatalos állásuk fenntartása érdekében is a központosítás eszméje visszhangra nem találhatott.

A magyar vaspályák képviselő biztositási tagok, visszkereseti hivatalaink Bécsben leendő központosítását azon okból sem támogathatták, mert legeszkélyebb kilátás sem lehetett arra, hogy a magyar kormány ily közös visszkereseti hivatalnak az állam határára kívül leendő felállításához beleegyezést adta volna, nem lévén az állam céljaival megegyeztetetve, hogy a magyar üzletvilággal idegen nyelven történjék a levelezés, hogy a magyar vaspályákra eső költség-hányad Bécsben fogyasztassék el, és hogy a hazai erőf. mellőzése kizárólag idegen hivatalnokok alkalmaztatásának, mint ezt fájdalom a Bécsben központosított magyar-osztrák lezártasolási hivatalnál van alkalmunk tapasztalhatni.

De nem csak ezen indokok képezték a Bécsben tervezett központosításnak áthajlását, hanem azon körülmény is, hogy a tervezett köz-

kefezéseket keresse arra, mit mondania kellene még. Végre megszólalt ismét:

— Kötelességem követeli, mondá, hogy semmit se rejtek el kedgy előtt, mi az igazsághoz tartozik. Nehéz feladat. A tíz évvel ezelőtt még obscurus celszövő szerepet játszó, ma nagy pénzügyi vállalkozóká nőtték ki magukat, kik pénzés zákaik még húzódtak, mint valami bevehetetlen szőcs módjára. Ha hajdan egyedül álltak, ma már hatalmas érdekeket tudnak magok köré csoportosítani, magas állású bírácsanak a barátokat, kiknek nagy befolyása vödi és támogatja őket. Minthogy sikerrel működtek, abszolva vannak. Mellettk szól, az, mit általános tisztelnek neveznek, ama ostoba valami, mely az együgyűk bamaulatból áll.

Ha lovak szaguldva vizsik őket kocsijukban, s a porlevegő körül-szállongja a fogatot, s ök, a pénz-dölyf egész elégtelenségével, büszkén, megvetőleg nézik a világot, mindenki földig hajlong és süveglve bamaulja a „nyagokat”.

Azt mondják: „Ezek ügyes emberek!” És tényleg, csakugyan ügyesség, vagy szerencse következtében tértek ki mindaddig a fenytörtörvényszék elől, hol annyi más tónké nem már. Azok, kik megvetik őket, félnek tőlük és kezét nyujtanak, ha kell. Azonfölül, elég gazdagok már, hogy többé nem lopnak személyesen . . . erre hivatalnokokat tartanak.

A megvetés erélye új erőt adott Trégars marquisnak, még indulatosan festé helyzetének e sötét képet.

— És szakgatott, kemény hangon folytató: — Ha mindezen dolgokat elmondom kegyednek, oh én kedves barátom, azért történni, mert döntö csatára készülsz és nem vagy biztos benne, meggyerem-e? Nem ámitom magamat. Az nap, midőn fel fogok szállalni, és bevidomlak az illetéket, általános, diühöz ellentmondással fogok találkozni.

Ki fog kelni ellenem minden, mi Párisban a gyanus pénzügyekhez tartozik, minden szedelgő vállalkozó, minden gyorsan meggazdagodott faiseur, minden két-

1875. február 24-én.
gyek. Adva Tartva
100 rtp. pp. 167. 167.50
17.25 17.25
13.15 13.15
16.25 16.25
28. 28.50
27.25 27.50
13.75 14.25
16.25 16.75
27. 27.50
109. 110.
33.25 33.75
15. 16.
109. 110.
33.25 33.75
21. 22.
31/2 92.40 92.00
4 92.40 92.00
5 92.40 92.00
6 92.40 92.00
7 92.40 92.00
8 92.40 92.00
9 92.40 92.00
10 92.40 92.00
11 92.40 92.00
12 92.40 92.00
13 92.40 92.00
14 92.40 92.00
15 92.40 92.00
16 92.40 92.00
17 92.40 92.00
18 92.40 92.00
19 92.40 92.00
20 92.40 92.00
21 92.40 92.00
22 92.40 92.00
23 92.40 92.00
24 92.40 92.00
25 92.40 92.00
26 92.40 92.00
27 92.40 92.00
28 92.40 92.00
29 92.40 92.00
30 92.40 92.00
31 92.40 92.00
32 92.40 92.00
33 92.40 92.00
34 92.40 92.00
35 92.40 92.00
36 92.40 92.00
37 92.40 92.00
38 92.40 92.00
39 92.40 92.00
40 92.40 92.00
41 92.40 92.00
42 92.40 92.00
43 92.40 92.00
44 92.40 92.00
45 92.40 92.00
46 92.40 92.00
47 92.40 92.00
48 92.40 92.00
49 92.40 92.00
50 92.40 92.00
51 92.40 92.00
52 92.40 92.00
53 92.40 92.00
54 92.40 92.00
55 92.40 92.00
56 92.40 92.00
57 92.40 92.00
58 92.40 92.00
59 92.40 92.00
60 92.40 92.00
61 92.40 92.00
62 92.40 92.00
63 92.40 92.00
64 92.40 92.00
65 92.40 92.00
66 92.40 92.00
67 92.40 92.00
68 92.40 92.00
69 92.40 92.00
70 92.40 92.00
71 92.40 92.00
72 92.40 92.00
73 92.40 92.00
74 92.40 92.00
75 92.40 92.00
76 92.40 92.00
77 92.40 92.00
78 92.40 92.00
79 92.40 92.00
80 92.40 92.00
81 92.40 92.00
82 92.40 92.00
83 92.40 92.00
84 92.40 92.00
85 92.40 92.00
86 92.40 92.00
87 92.40 92.00
88 92.40 92.00
89 92.40 92.00
90 92.40 92.00
91 92.40 92.00
92 92.40 92.00
93 92.40 92.00
94 92.40 92.00
95 92.40 92.00
96 92.40 92.00
97 92.40 92.00
98 92.40 92.00
99 92.40 92.00
100 92.40 92.00

A BUDAPESTI ÁRÚ- ÉS ÉRTÉKTŐZSDE ÁRJEJYZÉSEI.

(HIVATALOS.)

A BÉCSI TŐZSDE ÁRJEJYZÉSEI.

1875. február 25-én.

Table with multiple columns listing market prices for various goods, currencies, and securities. Includes sections for 'Gabona árak', 'Kötvények', 'Pénzügyi', 'V. Közeledési vállalatok', and 'VIII. Magánorszervek'.

Vertical text on the right edge of the page, including 'Első évfolya', 'HALÁ', and 'KÖZ'.

Advertisement for 'BUDAPEST-SZALLODA' (Budapest Hotel) located at Bécsi-utca, offering accommodation and services.

Advertisement for 'tehetetlenséget' (insolvency) by Dr. Ernst L., a legal expert in Pest.

Advertisement for 'NAGY MIKLÓS. Magyarország képekben.' (Great Miklos. Hungary in pictures), a book of 400 illustrations.

Advertisement for 'HECKENAST zongora-terme' (Heckenast piano shop) and 'HARMONIUMOK' (harmoniums) in Bécsi-utca.

Main advertisement for 'A FRANKLIN-TÁRSULAT' (The Franklin Society), featuring 'OLCSÓ KÖNYVTÁR' (Cheap Bookstore) and 'KIS DEKAMERON' (Little Kameroon) books.

Vertical text on the right edge of the main advertisement, including 'Egy óra', 'Nagyedre', and 'Félévre'.